

บทเทศน์วันอาทิตย์

โดย..พระสังฆราชวีระ อาภรณ์รัตน์

วันอาทิตย์ที่ 25 เทศกาลธรรมดา
18 กันยายน 2016

บทอ่านอมส 2:1-8 ; 1 ทธ 2:1-8 ; ลก 16:1-13

พระวรสารสัมพันธ์กับ คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก (CCC) 952, 2424

ประมวลคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักร (CSDC) 181, 453

จุดเน้น ผู้ที่เชื่อสัตย์ในเรื่องเล็กน้อย ก็เชื่อสัตย์ในเรื่องใหญ่ด้วย

เป็นเรื่องน่าสนใจเสมอ ที่จะไตร่ตรองประชาชนประเภทต่างๆ ที่พระเยซูเจ้าทรงกล่าวถึงในพระวรสาร ถึงแม้เราอาจปรารถนาจะเห็นพระองค์เข้ากับคนที่ได้รับการยอมรับทางสังคมในสมัยของพระองค์ พระวรสารบอกเราอีกด้านหนึ่ง บ่อยๆ พระเยซูเจ้าเสด็จไปรับประทานอาหารกับคนบาปและคนถูกทอดทิ้ง อันที่จริงบ่อยๆ พระองค์หลีกเลี่ยงประชาชนที่ได้รับการยอมรับ เพราะพวกเขาไม่ค่อยยอมรับคำสอนของพระองค์ และแน่นอนพวกเขาไม่พอใจที่พระองค์มีอิทธิพล สามารถติดต่อกับคนจน คนบาป และผู้ถูกทอดทิ้งได้จริง

หลายครั้ง คนที่มีเกียรติในสังคมเป็นผู้ตั้งคำถามว่า พระองค์มีอำนาจอะไรที่พูดในนามของพระเจ้า และพวกเขากล่าวหาว่าพระองค์เป็นพวกเดียวกับปีศาจ เมื่อพระองค์ได้รักษาผู้ป่วย และได้ให้อภัยคนบาป ทำไมจึงเป็นเช่นนี้ เป็นเพราะว่าพวกเขาไม่เห็นความจำเป็นที่จะต้องเปลี่ยนชีวิตมาหาพระเจ้า ฉะนั้นจึงได้ไม่พอใจพระองค์และคำสอนของพระองค์หรือ

พระวรสารวันนี้ เล่าเรื่องอุปมาถึงการปฏิบัติที่ฉลาดแกมโกงของคนหนึ่งที่ไม่ฉวยโอกาสปรับปรุงชีวิต พระเยซูเจ้าทรงใช้เรื่องนี้พิจารณาธรรมชาติมนุษย์ และการตอบของเราต่อพระวรสาร พระวรสารนี้มิได้เกี่ยวกับข้อแนะนำทางศีลธรรม แต่บอกวิธีที่เราควรดำเนินชีวิตในความหวังถึงนิรันดร์ภาพ เพื่อให้เราพิจารณาตัดสินใจสำคัญเรื่องชีวิตหรือความตาย

ในพระวรสารนักบุญลูกา พระเยซูเจ้าตรัสหลายครั้งเกี่ยวกับเงิน และวิธีเข้าใจรางวัลของโลกนี้ นักวิชาการหลายคนบอกเราว่า นักบุญลูกาเขียนพระวรสารมีเจตนาเพื่อชุมชนต่างศาสนา (มิใช่ชาวยิว) ชาวกรีก ในเมือง มีมโนธรรมเรื่องเงิน ให้มีความสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างคนรวยกับคนจน คนรวยควรแบ่งปันช่วยเหลือคนจน และกลับกัน คนจนควรยอมรับว่าคนรวยเป็นผู้นำทางสังคม เป็นความสัมพันธ์แบบรู้จักแบ่งปันซึ่งกัน

นักบุญลูกาใช้อุปมาของพระเยซูเจ้าสอนชุมชนนี้ว่า ผู้จัดการมิได้ปฏิบัติหน้าที่สำคัญในการดูแลผลประโยชน์ของนาย เมื่อตระหนักว่าเขาจะตกที่นั่งลำบาก จึงแก้ไขจำนวนหนี้ ทำเช่นนี้เท่ากับเขายึดบทบาทของนายเสียเอง เขาคิดโกงไปแก้ปัญหาลูกหนี้ของนาย ให้ขึ้นกับตัวเขา เขาตั้งระเบียบใหม่ สมรู้ร่วมคิดกัน บางทีนี่คือสิ่งที่ประชาชนที่กำลังฟังพระเยซูเจ้าทำในสภาพแวดล้อมเหมือนกัน

ด้วยความตระหนักถึงรูปแบบปฏิบัติในสังคมนี้ พระเยซูเจ้าจึงใช้ภาพผู้จัดการคนนี้สอนเรื่องอาณาจักรสวรรค์ว่าเราต้องเฉลียวฉลาดในการแสวงหาอาณาจักรของพระเจ้าเหมือนผู้จัดการ การไปสวรรค์เรียกร้องการตอบรับที่เฉลียวฉลาดเหมือนกัน เราต้องเชื่อสัตย์ ต้องไม่หมดหวัง เหมือนผู้จัดการคนนี้ มิใช่มุ่งหาความมั่นคงฝ่ายวัตถุ แต่เป็นความมั่นคงฝ่ายวิญญาณ มีความสัมพันธ์ที่ดีลึกซึ้งกับพระคริสตเจ้า ดังนั้น พระองค์จะถามเราถึงความเชื่อ ความเฉลียวฉลาด การเตรียมตัว การเพียรพยายาม และพลังที่บ่อยๆ เราสำรองไว้สำหรับความจำเป็นฝ่ายโลก เราต้องทิ้งความเกียจคร้าน คดโกง ทุกจริต ที่เป็นภาคแรกของอุปมา และเพิ่มพลังความกระตือรือร้นในปัจจุบัน แต่ว่าทำเช่นนี้เพื่ออาณาจักรพระเจ้า

พระสังฆราช วีระ อาภรณ์รัตน์ แปล
จาก **Homilies** โดย Catholic Diocese of Lansing,
(กรกฎาคม-กันยายน 2016), หน้า 419-421.